

14. 10. 2017. године

Излет историјско-географске секције за ученике VII и VIII разреда

И ове школске године, као и претходних, у организацији наставника историје и географије, реализован је излет ученика седмог и осмог разреда. На излет је ишло тридесет пет ученика и четири наставника. Полазак је био заказан за 8 часова. Прво одредиште је било манастир Копорин.

Манастир Копорин је задужбина деспота Стефана Лазаревића. У главној цркви, посвећеној Светом Стефану, налазе се мошти ктитора манастира. Манастир је подигнут у првој половини XV века, 1415. године.

После присуства јутарњој молитви за двоје младих, ученици су о историји и значају манастира слушали од монахиње Данијеле. Ученике је највише заинтересовала прича о чудотворним моћима манастира, када је један брачни пар после 25 година лечења у разним установама Србије и земљама Европе, после само неколико молитви у овом манастиру, добио дете.

Такође, интересентна прича била је везана и за извор свете воде који се налази на свега 50-ак метара од манастира. Извор лековите воде, је према предању, настао на месту где је деспот Стефан пао после рањавања. Вода се односи и чува попут богојављењске и даје тешким болесницима.

Пред крај посете овом комплексу, ученици су били одушевљени егзотичним животињама у једном делу дворишта. Ту су били бели и црни лабудови, кокошке необичног „одела“, зечеви, паунови...

На само петнаестак минута вожње од манастира Копорин, налази се Радовањски луг, локалитет у коме је 1817. Године, од руке свог кума, убијен вођа Првог српског устанка, Карађорђе.

На овај трагични догађај, један у низу у историји Срба, подсећа нас обележје где је био сахрањен Карађорђе, црква захвалница из 1930. године и „Вождов музеј“.

У музеју се могло видети неколико оригиналних предмета из периода устанка: топ, прангија, кубуре. Ту је и оригинални портрет Карађорђа, рад сликара Паје Јовановића.

ДИНАСТИЈА КАРАЂОРЂЕВИЋ

Име	Рођење	Умро	Породица
Петар Карађорђевић	1813	1882	Петровић
Милош Карађорђевић	1814	1882	Петровић
Александар I Карађорђевић	1844	1903	Петровић
Милан I Карађорђевић	1854	1909	Петровић
Петар II Карађорђевић	1874	1918	Петровић
Александар II Карађорђевић	1889	1918	Петровић
Петар III Карађорђевић	1894	1918	Петровић
Александар III Карађорђевић	1901	1918	Петровић
Петар IV Карађорђевић	1906	1918	Петровић
Александар IV Карађорђевић	1911	1918	Петровић
Петар V Карађорђевић	1916	1918	Петровић
Александар V Карађорђевић	1921	1918	Петровић
Петар VI Карађорђевић	1926	1918	Петровић
Александар VI Карађорђевић	1931	1918	Петровић
Петар VII Карађорђевић	1936	1918	Петровић
Александар VII Карађорђевић	1941	1918	Петровић
Петар VIII Карађорђевић	1946	1918	Петровић
Александар VIII Карађорђевић	1951	1918	Петровић
Петар IX Карађорђевић	1956	1918	Петровић
Александар IX Карађорђевић	1961	1918	Петровић
Петар X Карађорђевић	1966	1918	Петровић
Александар X Карађорђевић	1971	1918	Петровић
Петар XI Карађорђевић	1976	1918	Петровић
Александар XI Карађорђевић	1981	1918	Петровић
Петар XII Карађорђевић	1986	1918	Петровић
Александар XII Карађорђевић	1991	1918	Петровић
Петар XIII Карађорђевић	1996	1918	Петровић
Александар XIII Карађорђевић	2001	1918	Петровић
Петар XIV Карађорђевић	2006	1918	Петровић
Александар XIV Карађорђевић	2011	1918	Петровић
Петар XV Карађорђевић	2016	1918	Петровић
Александар XV Карађорђевић	2021	1918	Петровић

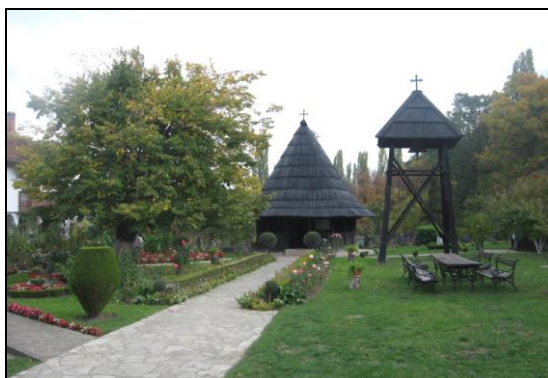

Спомен цркву Светог архангела Гаврила, коју још називају и црква Захвалница, 1930. године саградио је Краљ Александар I Карађорђевић, праунук војводе Ђорђа Петровића. О томе говори и оригинални запис Краља Александра I Карађорђевића.

У 11:45 часова били смо на месту где је 1818. године кнез Смедеревске нахије, војсковођа и народни старешина Вујица Вулићевић, Карађорђево кум, подигао манастир Покајницу, првобитно подигнут као црква брвнара, посвећену преносу моштију Светог Николе. О томе сведочи запис на икони Светог Ђорђа, као и година урезана у талпу, лево од улаза у цркву. Њен настанак тумачен је као чин покајања, по чему је храм и добио име.

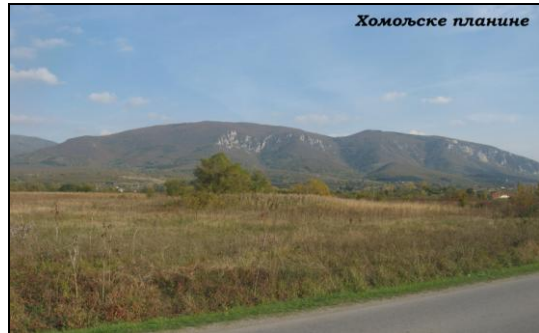
У Завичајном музеју, који се налази у дворишту манастира, поред старих предмета налази се и слика на којој је приказан сам чин убиства Карађорђа.

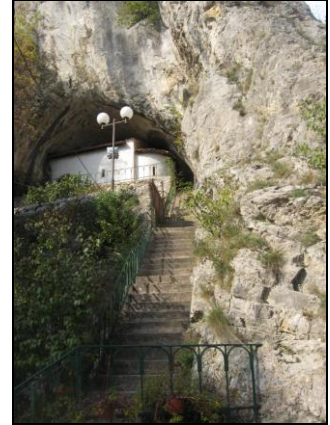
Поред музеја је огромни чамац који се користио у време Првог српског устанка. По причању непознатог мештанина, реч је о деблу које је извађено из Велике Мораве и које је веома отпорно и издржљиво. Вађење сличних, опалих стабала је, каже, и данас актуелно, јер доноси велику зараду.

Од манастира Покајница упутили смо се, преко Жабара и Петровца на Млави, ка манастиру Горњак.

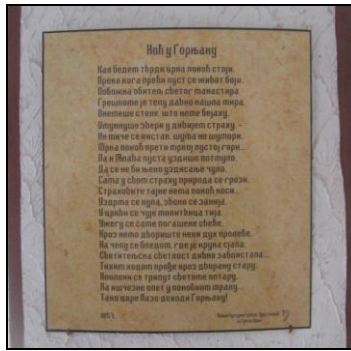
На овој деоници асфалт је био нешто лошијег квалитета, али је зато природа око нас била прелепа, и уз забавну музику „Хит радија” за 1:40 минута вожње, стигли до жељеног манастира.

Манастир Горњак је изграђен је у периоду од 1376-1380. године као задужбина кнеза Лазара. Манастирска црква припада моравској школи и посвећена је Ваведењу, док је капела у пећини посвећена Светом Николи.

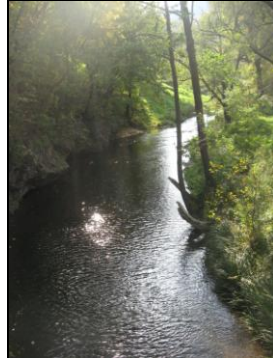
У цркви манастира налазе се мошти светог Григорија Синаита- Млађег, називаног и Григорије Горњачки.

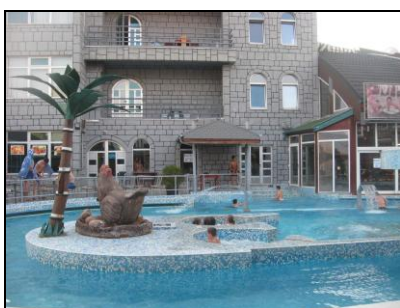
Познати српски писац, Ђура Јакшић, написао је поему „Пут у Горњак“.

После одслушане приче од стране монахиње манастира, за успомену на ову посету, ученици су купили сувенире, фотографисали се на стрмим степеницама које воде до испоснице, а затим уживали у лепо уређеном дворишту, као и реци Млави, која протиче поред самог манастирског комплекса.

Последње одредиште излета била је Бања Ждрело. Оно што нам је било веома необично, то је што смо у бањи затекли и поред нешто нижих температура ваздуха, велики број туриста од „7 до 77“, који су се купали у базенима, са водом чија је температура износила од 25-27°C.

Многи од нас су имали обучене јакне или тренерке, а поред нас су дефиловали и млади и стари као да је јул, а не средина октобра. Ту смо направили и паузу за топли оброк, после које смо „сити и напиту“, у 16:40 часова кренули пут Младеновца. У повратку су „забавњаке“ заменили народњаџи, уз гласно певање већине ученика у аутобусу.

Добро планиран и изведен излет, уз метеоролошке прилике које су нам биле све време пута наклоњене, и јесење боје природе, имао је за последицу да смо сви били презадовољни виђеним и доживљеним.

Испред дворишта школе стигли смо око 19 часова, са жељом да и наредни излети буду овако успешни.

Наставник географије
Дарко Јовановић